

A megfelezett botütések

Réges-régen Budapesten történt ez. Egy suszter nagyon szép csizmákat varrt, de szegény volt és sok volt a gyereke is. Felesége egyszer így szólt hozzá:

– Vidd el ezt a csizmát a legfelségesebb királynak ajándékba! Tudod, hogy milyen kegyes, s bizonyára jól megajándékoz.

Hallgatott feleségére, s elvitte a királynak. Ott azonban három órség is volt. Megszólítja az első ór:

– Hová mégy?

Ő így felel:

– Ajándékot viszek a királynak.

Az ór meg így folytatta:

– Ha az ajándéknak, amelyet kapsz, felét nekem adod, akkor beengedlek. – S ő megígérte.

A másik órséghez jutva, ugyanúgy járt, a harmadikon is. Végre a királyhoz jutott. A király megnézte az ajándékot és kérdezte, hogy mit kíván érte. Az meg így felelt a királynak:

– Száz botot.

A király így szólt:

– Hát bolond vagy te? Nem jobb száz arany, mint száz bot?

– Nem, csak száz botot tessék rendelni.

A király ráállt. Mikor a királytól távozott, megszólította az első ór:

– No, add ide az ajándék felét, ahogy megígérted!

A suszter így felelt:

– Gyere odább, majd egyszerre osztozom veletek!

Így szólt a második órnek is és azok követték. Mikor a harmadik órhöz értek, a suszter elővette a királyi írást és megmutatta. Előhozták a derest, s a királyi parancs szerint megosztott az örökkel. Nagy jajgatás lett. A király meg akarta tudni, hogy micsoda jajgatás az, visszahívatta a susztert, s kérdezte tőle:

– Hát te mit csináltál?

– Legfelségesebb király, ígéretem szerint megosztottam velük az ajándékon.

Nagyon tetszett ez a királynak. A suszter ekkor így szólt:

– Mi hasznom lett volna a maga száz tallérjából, ha a három ór között kellett volna megosztanom? Inkább maradjon magánál.

A király erre tele rakatta zsebeit tallérokkal.